

[ROSZTOWY *ai*

N sg m r(o)sztowy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „roszt” ‘stos do prażenia rudy’; uzyskany w wyniku prażenia rudy: Gdyż się naiduie, że często kruszec y ołow rosztowy ginie, a indziey przedawaią OrdunekGórn 44.

Cf ROSZTOWE

AĆ